

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/15/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2009

o skupnih pravilih in standardih za organizacije, pooblašene za tehnični nadzor in pregled ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav**(prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 3. februarja 2009 ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 94/57/ES z dne 22. novembra 1994 o skupnih predpisih in standardih za organizacije, pooblašene za inšpekcijski pregled in nadzor ladij, ter za ustrezne ukrepe pomorskih uprav ⁽⁴⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker bodo sprejete še nadaljnje spremembe, bi bilo treba navedeno direktivo zaradi jasnosti prenoviti.

⁽¹⁾ UL C 318, 23.12.2006, str. 195.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 38.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 25. aprila 2007 (UL C 74 E, 20.3.2008, str. 633), Skupno stališče Sveta z dne 6. junija 2008 (UL C 184 E, 22.7.2008, str. 11), stališče Evropskega parlamenta z dne 24. septembra 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Sklep Sveta z dne 26. februarja 2009 in zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 319, 12.12.1994, str. 20.

(2) Glede na naravo določb Direktive 94/57/ES se zdi primerno, da se njene določbe prenovijo z različnima pravnima instrumentoma Skupnosti, in sicer z direktivo in uredbo.

(3) Svet je v svoji resoluciji z dne 8. junija 1993 o skupni varnostni politiki v pomorskem prometu določil za cilj odstranitev vseh plovil iz voda Skupnosti, ki ne izpolnjujejo standardov, in dal prednost akcijskemu programu Skupnosti, namenjenemu zagotovitvi učinkovitega in enotnega izvajanja mednarodnih pravil z oblikovanjem skupnih standardov za klasifikacijske zavode.

(4) Varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja morja se lahko učinkovito izboljšata z dosledno uporabo mednarodnih konvencij, kodeksov in resolucij, ob spodbujanju cilja svobode opravljanja storitev.

(5) Za nadzor usklajenosti ladij z enotnimi mednarodnimi standardi za varnost in preprečevanje onesnaževanja morja sta odgovorni država zastave in država pristanišča.

(6) Države članice so pristojne za izdajanje mednarodnih spričeval za varnost in preprečevanje onesnaževanja, predvidenih v konvencijah, kakršne so Mednarodna konvencija o varstvu človeškega življenja na morju z dne 1. novembra 1974 (SOLAS 74), Mednarodna konvencija o tovornih črtah z dne 5. aprila 1966 in Mednarodna konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij z dne 2. novembra 1973 (MARPOL), ter za izvajanje določb teh konvencij.

(7) V skladu s temi konvencijami lahko vse države članice v različnem obsegu pooblastijo priznane organizacije za potrjevanje take usklajenosti in nanje prenesejo izdajanje ustreznih spričeval za varnost in preprečevanje onesnaževanja.

- (8) Veliko število obstoječih organizacijah po svetu, ki so priznane s strani pogodbenic Mednarodne pomorske organizacije (IMO), kadar te delujejo v imenu nacionalnih uprav, ne zagotavlja niti ustreznega izvajanja pravil niti zadostne zanesljivosti, ker nimajo zanesljivih in primernih struktur ter izkušenj, da bi lahko opravljale svoje obveznosti na visoki strokovni ravni.
- (9) V skladu s predpisom 3-1 dela A-1 poglavja II-1 SOLAS 74 so države članice dolžne zagotavljati, da so ladje, ki plujejo pod njihovo zastavo, načrtovane, grajene in vzdrževane v skladu s konstrukcijskimi, mehaničnimi in električnimi zahtevami, ki jih določijo s strani uprav priznane organizacije. Te organizacije zato pripravijo in izvajajo pravila glede načrtovanja, gradnje, vzdrževanja in nadzora ladij ter so odgovorne za tehnični nadzor ladij v imenu držav zastave ter za potrjevanje, da te ladje izpolnjujejo zahteve iz mednarodnih konvencij za izdajanje ustreznih spričeval. Da bi jim omogočili zadovoljivo opravljanje te obveznosti, bi morale biti strogo neodvisne, visoko tehnično usposobljene ter bi morale imeti visoko kvaliteto upravljanja.
- (10) Organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij imajo v okviru zakonodaje Skupnosti v zvezi z varnostjo na morju pomembno vlogo.
- (11) Organizacijam za tehnični nadzor in pregled ladij bi morale biti omogočeno, da ponujajo svoje storitve po vsej Skupnosti in da tekmujejo med seboj, pri čemer pa morajo zagotavljati enako raven varnosti in varstva okolja. Strokovni standardi za njihove dejavnosti bi zato morali biti enotni in se prav tako enotno uporabljati po vsej Skupnosti.
- (12) Izdajanje spričeval o varnosti radijskih naprav na tovorni ladji se lahko zaupa zasebnim organizacijam, ki imajo dovolj izkušenj in usposobljeno osebje.
- (13) Država članica lahko na podlagi objektivnih in preglednih meril glede na svoje potrebe omeji število pooblaščenih priznanih organizacij, nad čemer izvaja nadzor Komisija v skladu s postopkom v odboru.
- (14) Ta direktiva bi morala zagotoviti svobodo opravljanja storitev v Skupnosti, zato bi morale biti Skupnosti dovoljeno, da se s tistimi tretjimi državami, v katerih se nahajajo nekatere od priznanih organizacij, pogaja, da se zagotovi enako obravnavanje priznanih organizacij, ki se nahajajo v Skupnosti.
- (15) Potrebna je tesna udeležba nacionalnih uprav pri nadzoru ladij in izdajanju s tem povezanih spričeval, da se zagotovi popolno izpolnjevanje mednarodnih varnostnih pravil, četudi države članice prenesajo izvajanje predpisanih obveznosti na priznane organizacije, ki niso del njihove uprave. Zato je smiselno vzpostaviti tesno sodelovanje med upravami in pooblaščenimi priznanimi organizacijami, kar lahko zahteva, da imajo priznane organizacije na ozemlju države članice, v imenu katere opravljajo svoje obveznosti, lokalno predstavništvo.
- (16) Kadar priznana organizacija, njeni inšpektorji ali tehnično osebje izdajajo zadevna spričevala v imenu uprave, bi države članice morale razmisliti o možnosti, da bi zanje glede teh prenesenih pristojnosti morda morala veljati pravna varovala in sodno varstvo, vključno z izvrševanjem ustreznih pravic do obrambe, z izjemo imunitete kot pravice, ki jo lahko uveljavljajo le države članice ter ki je neločljivo povezana s suverenostjo in je zato neprenosljiva.
- (17) Različnost režimov finančne odgovornosti priznanih organizacij, ki delujejo v imenu držav članic, bi ovirala pravilno izvajanje te direktive. Kot prispevek k reševanju tega problema je smiselno zagotoviti določeno raven usklajenosti na ravni Skupnosti glede odgovornosti za morebitne pomorske nezgode, ki jih povzroči priznana organizacija, o čemer odloča sodišče, vključno z reševanjem sporov z arbitražnimi postopki.
- (18) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (19) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spremembo te direktive, da bi se vključile naknadne spremembe mednarodnih konvencij, protokolov, kodeksov in resolucij, povezanih s to direktivo. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (20) Državam članicam bi bilo ne glede na to treba pustiti možnost, da začasno odvzamejo ali preklicajo svoje pooblastilo priznani organizaciji, pri čemer o svojih odločitvah obvestijo Komisijo in druge države članice ter za to podajo utemeljene razloge.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(21) Vsaka država članica bi morala redno ocenjevati dejavnost priznanih organizacij, ki delujejo v njenem imenu, ter Komisiji in vsem drugim državam članicam o tem posredovati natančne informacije.

(22) Države članice so kot pristaniške oblasti dolžne izboljšati varnost in preprečevanje onesnaževanja voda Skupnosti s tem, da opravijo prednostne inšpekcijske preglede tistih ladij s spričevali organizacij, ki ne izpolnjujejo skupnih meril, s čimer zagotovijo, da ladje, ki plujejo pod zastavo tretje države, niso deležne ugodnejše obravnave.

(23) Trenutno ni nobenih enotnih mednarodnih standardov za ladijski trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave, s katerimi bi morale biti usklajene vse ladje v fazi gradnje in njihovi celotni življenjski dobi. Taki standardi so lahko določeni na podlagi pravil priznanih organizacij ali enakovrednih standardov, ki jih določijo nacionalne uprave v skladu s postopkom iz Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾.

(24) Ker cilja te direktive, in sicer določitve ukrepov, ki jih morajo upoštevati organizacije, zadolžene za tehnični nadzor in pregled ladij, ki delujejo v Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(25) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi z Direktivo 94/57/ES. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz navedene direktive.

(26) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv iz dela B Priloge I v nacionalno pravo.

(27) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾ se države članice poziva, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti pripravijo

tabele, ki naj kar najbolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos, ter da te tabele objavijo.

(28) Ukrepi, ki jih morajo upoštevati organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij, so določeni v Uredbi (ES) št. 391/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o skupnih pravilih in standardih za organizacije za tehnični nadzor in pregled ladij (prenovitev) ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva določa ukrepe, ki jih morajo upoštevati države članice v odnosih z organizacijami, ki so zadolžene za tehnični nadzor in pregled ladij in za izdajanje spričeval za ladje glede usklajenosti z mednarodnimi konvencijami o varnosti na morju in preprečevanju onesnaževanja morja, pri čemer spodbujajo cilj svobode opravljanja storitev. To vključuje razvoj in izvajanje varnostnih zahtev za trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave ladij, ki sodijo na področje uporabe mednarodnih konvencij.

Člen 2

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „ladja“ pomeni ladjo, ki sodi na področje uporabe mednarodnih konvencij;

(b) „ladja, ki pluje pod zastavo države članice“ pomeni ladjo, ki je registrirana in pluje pod zastavo države članice v skladu z njeno zakonodajo. Ladje, ki ne ustrezajo tej opredelitvi, so izenačene z ladjami, ki plujejo pod zastavo tretje države;

(c) „tehnični nadzor in pregled“ pomeni tehnične nadzore in preglede, ki so obvezni na podlagi mednarodnih konvencij;

(d) „mednarodne konvencije“ pomenijo Mednarodno konvencijo z dne 1. novembra 1974 o varstvu človeškega življenja na morju (SOLAS 74), z izjemo poglavja XI-2 njene Priloge, Mednarodno konvencijo z dne 5. aprila 1966 o tovornih črtah in Mednarodno konvencijo z dne 2. novembra 1973 o preprečevanju onesnaženja morja z ladij (MARPOL), skupaj s protokoli in spremembami teh konvencij ter pripadajočimi kodeksi obveznega značaja v vseh državah članicah, in sicer v najnovejših različicah;

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽³⁾ Glej stran 11 tega Uradnega lista.

- (e) „organizacija“ pomeni pravni subjekt, njegove enote in druge subjekte pod njegovim nadzorom, ki skupaj ali ločeno izvajajo naloge, ki spadajo na področje uporabe te direktive;
- (f) „nadzor“ za potrebe točke (e) pomeni pravice, pogodbe ali druga zakonita ali dejanska sredstva, ki ločeno ali v kombinaciji podeljujejo pravnemu subjektu možnost izvajanja odločilnega vpliva ali omogočajo, da ta pravni subjekt izvaja naloge, ki spadajo na področje uporabe te direktive;
- (g) „priznana organizacija“ pomeni organizacijo, priznano v skladu z Uredbo (ES) št. 391/2009;
- (h) „pooblastilo“ pomeni dejanje, s katerim država članica pooblasti priznano organizacijo ali nanjo prenese pristojnosti;
- (i) „predpisano spričevalo“ pomeni spričevalo, ki ga izda država zastave ali je izdano v njenem imenu v skladu z mednarodnimi konvencijami;
- (j) „pravila in postopki“ pomeni zahteve priznane organizacije glede načrta, gradnje, opreme, vzdrževanja in pregleda ladij;
- (k) „klasifikacijsko spričevalo“ pomeni dokument, ki ga izda priznana organizacija ter potrjuje primernost ladje za določeno uporabo ali storitev v skladu s pravili in postopki, ki jih določi in objavi zadevna priznana organizacija;
- (l) „spričevalo o varnosti radijske naprave na tovorni ladji“ pomeni spričevalo, uvedeno s Protokolom iz leta 1988 o spremembi SOLAS, ki ga je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO).

Člen 3

1. Ob prevzemanju odgovornosti in obveznosti v okviru mednarodnih konvencij države članice zagotovijo, da lahko njihove pristojne uprave zagotovijo primerno uveljavitev določb mednarodnih konvencij, zlasti v zvezi s tehničnim nadzorom in pregledom ladij ter izdajo predpisanih spričeval in spričeval o oprostivih, kot to določajo mednarodne konvencije. Države članice ukrepajo v skladu z ustreznimi določbami Priloge in Dodatka k Resoluciji IMO A.847(20) o smernicah za pomoč državam zastave pri uporabi instrumentov IMO.

2. Kadar se za namen odstavka 1 država članica v zvezi z ladjami, ki plujejo pod njeno zastavo, odloči, da:

(i) pooblasti organizacije, da v celoti ali delno izvajajo tehnični nadzor in pregled v zvezi s predpisanimi spričevali, vključno s tistim tehničnim nadzorom in pregledom za oceno usklajenosti s pravili iz člena 11(2), ter da po potrebi izdajo ali obnovijo s tem povezana spričevala, ali

(ii) zaupa organizacijam, da v celoti ali delno izvajajo tehnični nadzor in pregled iz točke (i),

te obveznosti poveri samo priznanim organizacijam.

Pristojna uprava v vseh primerih odobri prvo izdajo spričeval o oprostivih.

Ne glede na to pa se za spričevalo o varnosti radijske naprave na tovorni ladji lahko te obveznosti poveri zasebni organizaciji, ki jo prizna pristojna uprava in ima dovolj izkušenj in usposobljeno osebje, da v imenu uprave opravlja ocenjevanje varnosti radijskih naprav.

3. Ta člen se ne nanaša na izdajanje spričeval za posebne dele pomorske opreme.

Člen 4

1. Pri uporabi člena 3(2) države članice ob upoštevanju določb odstavka 2 tega člena in členov 5 in 9 načeloma ne zavrnejo pooblastila za opravljanje takih funkcij kateri koli od priznanih organizacij. Vendar pa lahko na podlagi preglednih in objektivnih meril glede na svoje potrebe omejijo število organizacij, ki jih pooblastijo.

Na prošnjo države članice Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 6(2) sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev pravilne uporabe prvega pododstavka tega odstavka v zvezi z zavrnitvijo pooblastila in člena 8 v zvezi s primeri začasnega odvzema ali preklica dovoljenja.

2. Preden država članica privoli, da priznana organizacija, ki se nahaja v tretji državi, opravlja vse ali del obveznosti iz člena 3, lahko zadevno tretjo državo zaprosi za recipročno obravnavo priznanih organizacij, ki se nahajajo v Skupnosti.

Poleg tega lahko Skupnost tretjo državo, v kateri se nahaja priznana organizacija, zaprosi za recipročno obravnavo tistih priznanih organizacij, ki se nahajajo v Skupnosti.

Člen 5

1. Države članice, ki se odločijo ravnati po členu 3(2), vzpostavijo „delovni odnos“ med njihovo pristojno upravo in organizacijami, ki delujejo v njihovem imenu.

2. Delovni odnos je urejen s formalnim pisnim in nediskriminatornim sporazumom ali z drugim enakovrednim pravnim dogovorom, ki določa posebne obveznosti in funkcije, ki so jih organizacije sprejele, in vključuje najmanj:

(a) določbe Dodatka II k Resoluciji IMO A.739(18) o smernicah za pooblaščenje organizacij, ki delujejo v imenu uprave, pri čemer se upoštevajo priloga, dodatki in pripombe k IMO MSC/Okrožnici 710 in MEPC/Okrožnici 307 o vzorčnem sporazumu za pooblaščenje priznanih organizacij, ki delujejo v imenu uprave;

(b) naslednje določbe o finančni odgovornosti:

(i) če sodišče dokončno naloži upravi odgovornost, ki izhaja iz katere koli pomorske nezgode, skupaj z zahtevo, da oškodovancem poravna odškodnino za izgubljeni dobiček ali navadno škodo ali telesno poškodbo ali smrt, za katero je bilo na sodišču dokazano, da je nastala zaradi namernega dejanja ali opustitve dejanja ali velike malomarnosti priznane organizacije, njenih organov, zaposlenih, predstavnikov ali drugih, ki delujejo v imenu priznane organizacije, ali če ji je taka odgovornost skupaj z zahtevo po poravnavi odškodnine naložena v okviru rešitve spora v arbitražnih postopkih, je uprava od priznane organizacije upravičena zahtevati denarno odškodnino v obsegu, v katerem je po ugotovitvi sodišča priznana organizacija povzročila navedeni izgubljeni dobiček, navadno škodo, poškodbo ali smrt;

(ii) če sodišče dokončno naloži upravi odgovornost, ki izhaja iz katere koli pomorske nezgode, skupaj z zahtevo, da oškodovancem poravna odškodnino za telesno poškodbo ali smrt, za katero je to sodišče dokazalo, da je nastala iz malomarnosti ali nepremišljenega dejanja ali opustitve dejanja priznane organizacije, njenih zaposlenih, predstavnikov ali drugih, ki delujejo v imenu priznane organizacije, ali če ji je taka odgovornost skupaj z zahtevo po poravnavi odškodnine naložena v okviru rešitve spora v arbitražnih postopkih, je uprava od priznane organizacije upravičena zahtevati denarno odškodnino v obsegu, v katerem je po ugotovitvi sodišča priznana organizacija povzročila navedeno telesno poškodbo ali smrt; države članice lahko omejijo najvišji znesek, ki ga plača priznana organizacija, pri čemer mora ta znašati vsaj 4 milijone EUR;

(iii) če sodišče dokončno naloži upravi odgovornost, ki izhaja iz katere koli pomorske nezgode, skupaj z

zahtevo, da oškodovancem poravna odškodnino za izgubljeni dobiček ali navadno škodo, za katero je bilo na sodišču dokazano, da je nastala iz malomarnosti ali nepremišljenega dejanja ali opustitve dejanja priznane organizacije, njenih zaposlenih, predstavnikov ali drugih, ki delujejo v imenu priznane organizacije, ali če ji je taka odgovornost skupaj z zahtevo po poravnavi odškodnine naložena v okviru rešitve spora v arbitražnih postopkih, je uprava od priznane organizacije upravičena zahtevati denarno odškodnino v obsegu, v katerem po ugotovitvi sodišča priznana organizacija povzroči navedeni izgubljeni dobiček ali navadno škodo; države članice lahko omejijo najvišji znesek, ki ga plača priznana organizacija, pri čemer mora ta znašati vsaj 2 milijona EUR;

(c) določbe o rednem preverjanju obveznosti, ki jih organizacije prevzemajo v imenu uprave, s strani uprave ali od uprave imenovanega nepristranskega zunanjega organa v skladu s členom 9(1);

(d) možnost naključnih in podrobnih inšpekcijskih pregledov ladij;

(e) določbe o obveznem sporočanju bistvenih informacij o njihovem klasificiranem ladjevju ter o spremembah, začasnih odvzemih in preklicih klasifikacije.

3. Sporazum ali enakovreden pravni dogovor lahko od priznane organizacije zahteva, da ima lokalno predstavništvo na ozemlju države članice, v imenu katere opravlja obveznosti iz člena 3. To zahtevo lahko izpolni lokalno predstavništvo, ki ima v skladu s pravom države članice pravno osebnost in je pod jurisdikcijo njenih nacionalnih sodišč.

4. Vsaka država članica predloži Komisiji natančne podatke o delovnem odnosu, vzpostavljenem v skladu s tem členom. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 6

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen z Uredbo (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

⁽¹⁾ UL L 324, 29.11.2002, str. 1.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 7

1. Ta direktiva se lahko spremeni brez razširitve področja njene uporabe, da bi se:

(a) za namene te direktive vključile naknadne spremembe mednarodnih konvencij, protokolov, kodeksov in resolucij, povezanih s to direktivo, iz členov 2(d), 3(1) in 5(2), ki so začele veljati;

(b) spremenilo zneske iz točk (ii) in (iii) člena 5(2)(b).

Ti ukrepi, namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 6(3).

2. Po sprejetju novih instrumentov ali protokolov h konvencijam iz člena 2(d) Svet na predlog Komisije in ob upoštevanju parlamentarnih postopkov držav članic, pa tudi ustreznih postopkov v okviru IMO, določi podrobnosti ratifikacije teh novih instrumentov ali protokolov, pri čemer zagotovi, da se v državah članicah uporabljajo enotno in sočasno.

Spremembe mednarodnih instrumentov iz člena 2(d) in člena 5 se lahko na podlagi člena 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002 izvzamejo iz področja uporabe te direktive.

Člen 8

Ne glede na minimalna merila, navedena v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 391/2009, lahko država članica, ki meni, da priznana organizacija ne more biti več pooblaščenca za opravljanje nalog iz člena 3 v njenem imenu, začasno odvzame ali prekliče tako pooblastilo. V takem primeru država članica nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice o svoji odločitvi in poda utemeljene razloge za to svojo odločitev.

Člen 9

1. Vsaka država članica se prepriča o tem, da priznane organizacije, ki delujejo v njenem imenu za namene člena 3(2), po

mnenju njene pristojne uprave zadovoljivo opravljajo funkcije iz navedenega člena.

2. Za izpolnitev naloge iz odstavka 1 vsaka država članica vsaj vsaki dve leti opravi spremljanje vseh priznanih organizacij, ki delujejo v njenem imenu, ter drugim državam članicam in Komisiji predloži poročilo o rezultatih tega spremljanja najpozneje do 31. marca v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo opravljeno spremljanje.

Člen 10

Pri izvajanju inšpekcijskih pravic in dolžnosti države pristanišča države članice poročajo Komisiji in drugim državam članicam ter obvestijo zadevno državo zastave, če odkrijejo, da so priznane organizacije, ki delujejo v imenu države zastave, izdale predpisana spričevala za ladjo, ki ne izpolnjuje ustreznih zahtev mednarodnih konvencij, ali v primeru kakršnih koli pomanjkljivosti ladje z veljavnim klasifikacijskim spričevalom v zvezi s postavkami, za katere velja to spričevalo. Za namene tega člena se poroča samo o tistih ladjah, ki predstavljajo resno nevarnost za varnost in okolje ali kažejo znake posebno malomarnega ravnanja priznanih organizacij. Zadevna priznana organizacija se o primeru obvesti v trenutku začetnega inšpekcijskega pregleda, da lahko takoj sprejme ustrezne nadaljnje ukrepe.

Člen 11

1. Vsaka država članica zagotovi, da so ladje, ki plujejo pod njeno zastavo, načrtovane, zgrajene, opremljene in vzdrževane v skladu s pravili in postopki priznane organizacije za ladijski trup, strojno opremo in električne ter nadzorne naprave.

2. Država članica se lahko odloči za uporabo pravil, ki so po njenem mnenju enakovredna pravilom in postopkom priznane organizacije, a le pod pogojem, da o njih po postopku iz Direktive 98/34/ES takoj uradno obvesti Komisijo in druge države članice, in da jim druga država članica ali Komisija ne ugovarja ter da po postopku iz člena 6(2) te direktive ni ugotovljeno, da so neenakovredna.

3. Države članice sodelujejo s pooblaščenimi priznanimi organizacijami pri oblikovanju njihovih pravil in postopkov. S priznanimi organizacijami se posvetujejo, da dosežejo usklajeno razlago mednarodnih konvencij.

Člen 12

Komisija vsaki dve leti obvešča Evropski parlament in Svet o napredku pri izvajanju te direktive v državah članicah.

Člen 13

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 17. junija 2011. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Prav tako vključijo izjavo, da se sklicevanja v veljavnih zakonih in drugih predpisih na direktive, ki so bile razveljavljene s to direktivo, štejejo za sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14

Direktiva 94/57/ES, kakor je bila spremenjena z direktivami iz dela A Priloge I, se razveljavi z učinkom od 17. junija 2009 brez poseganja v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv iz dela B Priloge I v nacionalno pravo.

Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 15

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 16

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

P. NEČAS

PRILOGA I

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom sprememb

(iz člena 14)

Direktiva Sveta 94/57/ES	UL L 319, 12.12.1994, str. 20
Direktiva Komisije 97/58/ES	UL L 274, 7.10.1997, str. 8
Direktiva 2001/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta	UL L 19, 22.1.2002, str. 9
Direktiva 2002/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta	UL L 324, 29.11.2002, str. 53

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo

(iz člena 14)

Direktiva	Roki za prenos v nacionalno zakonodajo
94/57/ES	31. december 1995
97/58/ES	30. september 1998
2001/105/ES	22. julij 2003
2002/84/ES	23. november 2003

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 94/57/ES	Ta direktiva	Uredba (ES) št. 391/2009
Člen 1	Člen 1	Člen 1
Člen 2(a)	Člen 2(a)	Člen 2(a)
Člen 2(b)	Člen 2(b)	-
Člen 2(c)	Člen 2(c)	-
Člen 2(d)	Člen 2(d)	Člen 2(b)
Člen 2(e)	Člen 2(e)	Člen 2(c)
-	Člen 2(f)	Člen 2(d)
Člen 2(f)	Člen 2(g)	Člen 2(e)
Člen 2(g)	Člen 2(h)	Člen 2(f)
člen 2(h)	Člen 2(i)	Člen 2(g)
Člen 2(i)	Člen 2(k)	Člen 2(i)
-	Člen 2(j)	Člen 2(h)
Člen 2(j)	Člen 2(l)	-
Člen 2(k)	-	Člen 2(j)
Člen 3	Člen 3	
Člen 4(1), prvi stavek	-	Člen 3(1)
Člen 4(1), drugi stavek	-	Člen 3(2)
Člen 4(1), tretji stavek	-	-
Člen 4(1), četrti stavek	-	Člen 4(1)
-	-	Člen 3(3)
-	-	Člen 4(2), (3), (4)
-	-	Člen 5
-	-	Člen 6
-	-	Člen 7
Člen 5(1)	Člen 4(1)	-
Člen 5(3)	Člen 4(2)	-
Člen 6(1), (2), (3), (4)	Člen 5(1), (2), (3), (4)	-
Člen 6(5)	-	-
Člen 7	Člen 6	Člen 12
Člen 8(1), prva alineja	Člen 7(1), točka (a) prvega pododstavka	-
Člen 8(1), druga alineja	-	Člen 13(1)
Člen 8(1), tretja alineja	Člen 7(1), točka (b) prvega pododstavka	-
-	Člen 7(1), drugi pododstavek	Člen 13(1), drugi pododstavek
Člen 8(2)	Člen 7(2)	-
Člen 8(2), drugi pododstavek	-	Člen 13(2)
Člen 9(1)	-	-
Člen 9(2)	-	-
Člen 10(1), uvodno besedilo	Člen 8	-
Člen 10(1)(a), (b), (c), (2), (3), (4)	-	-
Člen 11(1), (2)	Člen 9(1), (2)	-

Direktiva 94/57/ES	Ta direktiva	Uredba (ES) št. 391/2009
Člen 11(3), (4)	-	Člen 8(1)(2)
Člen 12	Člen 10	-
Člen 13	-	-
Člen 14	Člen 11(1), (2)	-
-	Člen 11(3)	-
-	Člen 12	-
-	-	Člen 9
Člen 15(1)	-	-
-	-	Člen 10(1)(2)
Člen 15(2)	-	Člen 10(3)
Člen 15(3)	-	Člen 10(4)
Člen 15(4)	-	Člen 10(5)
Člen 15(5)	-	Člen 10(6), prvi, drugi, tretji in peti pododstavek
-	-	Člen 10(6), četrti pododstavek
Člen 16	Člen 13	-
Člen 17	Člen 16	-
-	Člen 14	-
-	Člen 15	-
-	-	Člen 11
-	-	Člen 14
-	-	Člen 15
-	-	Člen 16
-	-	Člen 17
-	-	Člen 18
-	-	Člen 19
Priloga	-	Priloga I
-	Priloga I	-
-	Priloga II	Priloga II